

اولین همایش ملی گردشگری، جغرافیا و محیط زیست پایدار

محل برگزاری دانشکده شهید مفتاح همدان

۳۰ آبان ۱۳۹۲

ارزیان محیط زیست کلان

برنامه ریزی توسعه توریسم روستایی در استان کهگیلویه و بویر احمد

سیروس قنبری^۱، عبدالمجید میهن خواه^۲

۱) استادیار جغرافیا دانشگاه سیستان و بلوچستان

۲) دانشجوی کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی توریسم دانشگاه سیستان و بلوچستان jkarimi15@yahoo.com

چکیده

گردشگری و افزایش سفر های ملی، منطقه ای و بین المللی که امروزه بنام صنعت گردشگری از آن یاد می شود حاصل برآورده ساختن این نیاز به استراحت و تفریح است توجه به امر گردشگری روستایی بخصوص در کشور های جهان سوم امری ضروری و حیاتی می باشد. گردشگری روستایی از یک طرف با فراهم آوردن فرصت های جدید برای بسیاری از روستاها به عنوان وسیله ای است که به جوامع روستایی حیات دوباره می دهد، موجب توسعه این نواحی می شود و این سکونتگاهها را با بر جا نگه می دارد. از بین عوامل تاثیر گذار به این صنعت و به طور کلی زندگی، سلامت و آسایش انسان ها، می توان به شرایط جوی و اقلیمی اشاره کرد. این پژوهش نیز برای برآورد میزان آسایش اقلیمی استان کهگیلویه و بویر احمد تنظیم گشته است. از آنجاییکه این استان دارای جذابیت های بسیار زیادی به لحاظ فرهنگی- تاریخی و بخصوص طبیعی می باشد ابتدا به بر شمردن برخی از این جذابیت ها و سپس به معرفی روستا های هدف گردشگری استان که دارای دیدنی های بسیار زیادی می باشند اشاره شده است. در ادامه به برآورد میزان آسایش اقلیمی این استان پرداخته شد و بدین منظور داده های مورد نیاز (دما و رطوبت) از سایت هواشناسی اصفهان استخراج و با استفاده از شاخص Terjung به برآورد آسایش روزانه و شبانه این دو منطقه پرداخته شده و با استفاده از نرم افزار Gis به پهنه بندی شرایط آسایش اقلیمی اقدام گردید. نتایج حاکی از آن بود که در منطقه گرمسیر فراهم بودن شرایط آسایش روزانه دو ماه آبان و اسفند و در طول شب در ماه های خرداد، تیر، مرداد و شهریور وجود دارد و در منطقه سردسیر شرایط آسایش روزانه در دو ماه اردیبهشت و مهر و آسایش شبانه در هیچ ماهی وجود ندارد و گردشگران می بایست برای سفر به این استان و بهره بردن از روستاهای بسیار زیبای آن، این موارد را مد نظر داشته باشند.

کلمات کلیدی: آسایش اقلیمی، کهگیلویه و بویر احمد، گردشگر، گرمسیر، سردسیر.

۱-مقدمه

گردشگری و افزایش سفر های ملی، منطقه ای و بین المللی که امروزه بنام صنعت گردشگری از آن یاد می شود حاصل برآورده ساختن این نیاز به استراحت و تفریح است. تحولات اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جهان طی سده های اخیر بویژه در زمینه افزایش جمعیت، گسترش شهرنشینی، توسعه راه های ارتباطی و وسایل حمل و نقل، افزایش اوقات فراغت و بهبود رفاه اجتماعی منجر به توسعه گردشگری در نواحی روستایی یا گردشگری روستایی شد. البته گردشگری روستایی به عنوان یک فعالیت اجتماعی در نیمه دوم قرن ۱۸ در رنگلستان و اروپا ظاهر گردید (sharpely, 2003: 47). توجه به امر گردشگری روستایی بخصوص در کشور های جهان سوم امری ضروری و حیاتی می باشد چرا که « در حال و هوای توسعه